

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/411/2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

260/2017. (XI. 9.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2017. október 4-én előterjesztett **panaszát** a 2017. november 9-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testület megállapítása szerint egyrészt a panasz elbírálására nincsen hatásköre, másrészt a panasz elkésett.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2017. október 10-én, a postai levélben terjesztette elő panaszát, amelyben egy 2017. augusztus 5-én fogantatott rendőri intézkedést kifogásolt.

I.

A beadvány szerint 2017. augusztus 5-én feljötték szabálytalan parkolás miatt a panaszost a Létavértesi Rendőrség állományába tartozó rendőrök. A panaszos sérelmezi, hogy lekezelően beszéltek vele, illetve különbséget tettek közte és egy másik szabálytalanul parkoló autós között, mert őt nem büntették meg.

A fentiek igazolására a panaszos csatolt egy videofelvételt, amelyen egy ismeretlen személy nyilatkozik arról, hogy őt aznap nem büntették meg. (A Testület megjegyzi, hogy a bizonyíték szavahihetősége erősen megkérdőjelezhető, mivel a személy a felvétel elején elrontja először az intézkedés dátumát, ötödik hónapot mond, majd visszakérdez, a felvételt rögzíti panaszostól, hogy mikor? Majd ez után mondja, hogy „nyolcadik hó ötödikén”.)

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos csatolt továbbá két fényképet, amiből az első 2017. augusztus 5-én, a másik 2017. augusztus 7-én készült. A fényképeken autók láthatóak.

II.

A Testület eljárását a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban Rtv.) IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt a 92. §-ának (1) bekezdése a következőként szabályozza.

„Akinek a IV–V. Fejezetben – a 46/A–46/C. § kivételével –, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

- a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
- b) kérheti, hogy – amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá – panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően
 - ba) az országos rendőrfőkapitány,
 - bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
 - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.”

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján kizárólag azon **rendőri** intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek **az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel**. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az idézett rendelkezés szerint a Testület eljárását – akár személyesen, akár képviselő útján – csak az kezdeményezheti, akit a rendőri intézkedés érintett.

a) A panaszos beadványában sérelmezte, hogy a rendőrök nem büntették meg egy szabálytalanul parkoló autóst, tehát ez által mulasztást valósítottak meg, mivel kötelességük lett volna intézkedni.

A Testületnek azt kellett értékelnie, hogy rendelkezik-e hatáskörrel a panasz elbírálására, azaz történt-e olyan rendőri intézkedés (mulasztás), amely kapcsán ez az érintettség

megállapítható, illetve, hogy a panaszos által kifogásolt rendőri mulasztás alkalmas volt-e arra, hogy a panaszos oldalán alapjogsértést valósítson meg.

Amint arra 28/2008. (VII. 9.) számú állásfoglalásában a Testület rámutatott: „A rendőr intézkedési kötelezettségének teljesítését a jogbiztonság elvének és ezzel összefüggésben a személyek tisztességes eljáráshoz fűződő jogának összefüggésében kell vizsgálni. Az Alkotmánybíróság 9/1992. (I. 30.) AB határozatában rögzíti, hogy az Alkotmány 2. § (1) bekezdése által lefektetett jogállamiság elvének nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság érvényesülése nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. Az 56/1991. (XI. 8.) AB határozat szerint „A jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket.”

Ilyen tekintetben a jogbiztonság alkotmányos követelménye szoros kapcsolatot mutat a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjoggal, amelyben egyértelműen benne foglaltatik, hogy az állampolgárok jogainak és érdekeinek védelmében az erre jogosult és kötelezett szervek a jogszabályokban lefektetett előírásoknak megfelelően fellépnek. A jogszabályban rögzített intézkedési kötelezettség fentiek értelmében a jogbiztonság követelményéből és az ahhoz erős szálakkal kötődő tisztességes eljáráshoz fűződő jogból fakadóan megkívánja, hogy a jogszabályok előírásainak betartását az erre kijelölt hatóságok figyelemmel kísérik, kontrollálják, továbbá a jogsértő cselekményeket megfelelően szankcionálják. Így ha egy állampolgár a jogszabályok megsértését észleli, ezen alapvető jogára tekintettel is lehetősége kell, hogy legyen arra, hogy a helyzet orvoslása, a sérelem kiküszöbölése céljából a megfelelő hatóságokhoz forduljon, és a szükséges intézkedések megtételben bízjon.”

Állásfoglalásban a Testület kimondta: ahhoz, hogy a valamely jogellenes cselekményt bejelentő és ennek nyomán a rendőrség intézkedésének elmulasztását sérelmező személy alapjogának érintettsége olyan fokban megállapítható legyen, amely a Testülethez fordulását megfelelően megalapozza, az szükséges, hogy a kérdéses *jogsértés* a panaszost személyében valamilyen módon *érintse* még akkor is, ha annak nem a panaszos a közvetlen elszenvedője.

Ilyen érintettség többféle módon is létrejöhet, ugyanakkor a Testület úgy ítélte meg, hogy a panaszolt esetben, még ha az események a panaszos által elmondottak szerint játszódtak is le (ami a felvétel alapján megkérdőjelezhető) – az érintett rendőrök mulasztása (az állítólagos szabálysértés jellegénél fogva) nem érintette kellően közvetlen módon a panaszost ahhoz, hogy a rovására elkövetett alapjogsértés megállapítható legyen, egyrésztől nem derül ki pontosan a beadványból, hogy a jogsértések ugyanakkor vagy eltérő időpontban történtek (a mellékelt CD lemezen készült kép két nap különbséggel készült), másrésztől mert a barátja által elkövetett szabálysértés és a panaszos jogbiztonsága közt rendkívül távoli a kapcsolat, amely a panaszosi érintettséget nem alapozza meg.

A Testület ezért – érintett alapjogsértés hiányában – hatáskörének hiányát állapította meg a panaszos azon kifogása kapcsán, amely a rendőrök a panaszos állítása szerint szabálytalanul parkoló biciklissel szembeni intézkedési kötelezettségük elmulasztására vonatkozott.

b) A panaszos azt is leírta, hogy álláspontja szerint azzal, hogy vele szemben intézkedtek (megbüntették), a másik szabálytalanul parkoló autóst nem, a rendőrök részrehajlóan jártak el.

A Testület megállapította, hogy a panaszos beadványában kifejezetten a rendőrség szabálysértési hatóságként végzett munkáját kifogásolta, amelyre nézve a Testület a fenti jogszabályi rendelkezések következtében nem rendelkezik hatáskörrel, ugyanis a Testület azt nem jogosult vizsgálni, hogy a panaszbeadványban megjelölt személy követett-e el szabálysértést vagy sem.

A Testület megjegyzi azt is, hogy az, hogy a rendőr egy adott szabálysértést észlelve a rendelkezésére álló szabálysértési szankciók (pénzbüntetés, figyelmeztetés) közül mit választ, az egyéni mérlegelésére van bízva, e körben a rendőr tevékenységének vizsgálatára a Testület szintén nem rendelkezik hatáskörrel.

A beadvány azon részére nézve, hogy egy másik személyt –a panaszos álláspontja szerint szabálytalanul parkoló autóst- nem büntettek meg, a Testület hatáskörének hiányát állapítja meg.

c) A Testület a beadványban leírtak közül egyedül azt vizsgálhatta volna érdemben, hogy a rendőr lekezelően beszélt vele. Ugyanakkor a Testület ehelyütt hivatkozik az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdésére. E szerint „a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemtől később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni”.

A 2017. augusztus 5-ei rendőri intézkedés vonatkozásában megállapítható, hogy a sérelem felismerése – annak jellegéből fakadóan – egybe esett az intézkedés foganatosításának időpontjával, így az Rtv. 93. § (1) bekezdése első fordulata alkalmazásának volt helye. A húsznapos határidő 2017. augusztus 25-én járt le, a panaszos ugyanakkor csak 2017. október 4-én fordult panaszával a Testülethez.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy e tekintetben a panasz előterjesztésére nyitva álló törvényi határidőt a panaszos önhibájából elmulasztotta.

III.

Tekintettel arra, hogy a panaszos beadványában nem adott elő olyan sérelmet, ami az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merült volna fel, ezért a Testület hatáskörének hiányát állapította meg. A panaszbeadvány egyedül vizsgálható részét (hangnem) a panasz elkésztése miatt érdemben nem vizsgálhatta, ezért az Rtv. 92. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a Testület a panasz elutasításáról döntött.

Budapest, 2017. november 9.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET